

## Apunto Shakespeare Els Amics de les arts

Am F G  
Li juro pel que més estimo  
Am F G  
que el d'avui ha estat un fet aïllat,  
Am F C G  
que puc fer aquesta feina. Els dies que vénen  
C F G  
vostè no s'ha de preocupar.

Am F G  
Que ho llegeixo ara a casa amb més calma.  
Am F G  
Ho faré cent vegades si cal.  
Am F C G  
Que tindrè molta cura, la pell ben gruixuda  
C F G  
i demà no cauré en el parany.

F G  
Només deixi'm un minut,  
Am G Dm G F  
i entendrà perfectament el que he viscut.

Am F G  
El forat del teló em permetia  
Am F G  
espiar com entrava la gent.  
Am F C G  
Els actors escalfaven, els tècnics fumaven.  
C F G  
Me n'he anat al meu lloc impacient.

Am F G  
I Déu meu! Vostè ha vist l'arrencada?  
Am F G  
La platea arrapada al seient!  
Am F C G  
Ai, quan jo ja augurava una nit excel·lent,  
C F G  
un actor s'ha encallat a mig fer.

F G  
Un silenci massa llarg.  
Am G Dm G F  
He mirat el text intentant-lo ajudar.  
F G  
Amb un vers he ensopegat

Am G Dm G F  
i a dins meu alguna cosa s'ha trencat.

Bb&#8805;G

C F  
Com pot ser? Com ho fa?

Am F C  
Com un vers que porta escrit 400 anys

F Am E  
pot estar parlant clarament de mi?

C F  
Qui ho sap fer? És humà?

Am F -C  
Qui té el do? Qui és que no sent però pot descriure

F Am E  
el que l'altra gent porta tan a dins?

Am F G  
I llavors el següent que recordo

Am F G  
són xiulets de la gent, la remor,

Am F C G  
un que al fons s'aixecava, de cop llums de sala,

C F G  
el prosceni escopint el teló.

Am F G  
Un actor de mirada ferotge

Am F G  
cap a mi dient-me el nom del porc.

Am F C G  
Amb el dit m'apuntava. Senyor, com cridava!

C F G  
El de so l'aguantava, per sort.

F G  
Si es pogués posar al meu lloc

Am G Dm G F  
entendria com se n'ha de ser de fort

F G  
quan hi ha un vers que diu així,

Am G Dm G F  
i disculpi si no sóc massa precís:

Bb&#8805;G

C F  
Els valents, els valents

Am F C  
sucumbeixen a la mort un cop només

F Am E  
i els covards senyor, moren constantment.

C F  
Els valents, els valents

Am F C  
sucumbeixen a la mort un cop només  
F Am E  
i els covards senyor, moren constantment.

C F Am;G F

C F Am;G E

C F Am;G F

C F Am;G E

Am